



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sanctorvm Qvinqvaginta Ivris-Peritorvm Elogia

Roberti, Johannes

Leodii, 1632

Notarivs Anonymvs, Martyr.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45032

NOTARIUS ANONY-
MVS, MARTYR.

ASSERTIO IVRISPER.

Vita S Antonij de Padua

13. Iunij.

NOTARIUS ibi dicitur. Hoc sufficit.

VBique se offerunt Sancti IVRIS-
PERITI, etiam vbi minimè quæ-
ras, aut putes. Fuit Antonius, quem de
Padua vocant, magnus omnino Sanctus:
sed Iureconsultum fuisse, nusquam le-
go. At dum vitam eius lego, Sanctum
Iureconsultum reperio Res ita se habet.

Cum nulla virtus S. Antonio deef-
set; omni etiam Miraculorum patran-
dorum cuiusque generis potestate erat
præditus. Inter quæ occultorum cogno-
scendorum, & futurorum prædicendo-
rum facultatem maximi semper feci,
quam Prophetiam vocant. Hac Moy-
sen, Davidem, Isaiam, aliosque similes
DEVS illustravit: nec facilè alios, nisi
amicos

amicos suos singulares. Inter hos erat etiam hic de quo loquimur, S. Antonius. Ergo tum alia multa vidit, & prædixit, tum historiam illi debemus, quam ad institutum nostrum facientem, iam narrare aggredior.

Morabatur aliquando Vir beatus in Ciuitate Podiensi, præeratque fratribus suis cum potestate, sacre Præfecturæ, quam qui exercet, Guardianus à S. Francisci alumnis dicitur. Degebat tum eodem in Oppido Iurisconsultus quidam (nomen non proditur) professione NOTARIVS, cui, quoties in eum incidere Antonius, honorem exhibebat, qualem non temerè alteri alicui. Nam & caput nudabat, inclinabatque, & insuper poplitem flectebat. At ille (qui tum vitam ducebat solutam omnino, carni, mundoque planè, & plenè addictus) eum honorem contumeliam videlicet interpretabatur & sannas: eoque occursum Sancti sic vitabat, vt si eum aliquando haberet obuium, abrupto itinere, aliò declinaret.

Sed

Sed cum aliquando in eum insperatò incidisset, & de more cernuum videret, exacerbatus, & minabundus, quærit, Cur tandem se præ tot alijs, ludos faceret? At enim Antonius negare, se vel contumeliæ, vel ludibrii causâ facere, sed honorem illi exhibere, quo iudicaret dignissimum. Causam rogatus, Quia cum vehementer concupierim, inquit, & à DEO seriò petierim gratiam, quâ pro illo Martyr occumberem: mihi quidem id decoris negavit; te verò significavit, aliquando pro eius gloriâ vitam positurum. Egone igitur eum non omni honore prosequar, cui id honoris à DEO repositum sciam? At Notarius, indignatione in ludum versa, ridens abiit.

Non ita multum inde temporis effluxerat, cum Podiensis Episcopus, multis comitantibus, Hierosolymam profectus est, Saracenis Christum, eiusque Religionem illaturus: Hic diuinitus permotus Notarius noster, diuenditis omnibus Antistiti se socium adiungit. Sed cum eò peruentum esset; & frigidius
Episco-

Episcopus rem tantam ageret; DEI zelo accensus Notarius, & ipsum increpare, liberrimo ore aggressus est; & ipse impios docere instituit, duo illa vehementius inculcans, Christum verè esse DEI filium, & verum DEVM: Mahometem verò Diaboli filium, & filium perditionis.

Itaque in eum coorti, rapiunt, & toto triduo, diris, & exquisitis supplicijs excruciatum, atrociter enecât: ac sic (quod S. Antonius vates prænuntiauerat) DEI Martyrem efficiunt.

Accidit hoc circa annum Domini 1230.

S. RI-